

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 78.785 van 17 februari 1999

A. 81.296/VI-14.813

In zake : **BRION** Yvon,
Trieux des Scieurs 26
5020 Malonne,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Kleine en Middelgrote Ondernemingen.

DE WND. VOORZITTER
VAN DE VIe KAMER VAN DE RAAD VAN STATE,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,

Gezien de vordering die Yvon BRION op 28 november 1998 heeft ingesteld om de schorsing van de tenuitvoerlegging te verkrijgen van "beslissing nr. 480526.009.60.F 03 d.d. 27 oktober 1998 van de verwerende partij (Commissie voor vrijstelling van bijdragen), tweede kamer, die bij brief van 10 november 1998 aan verzoeker is gericht en hem bij een aangetekend schrijven van dezelfde datum ter kennis is gebracht, in zoverre bij die beslissing vrijstelling wordt geweigerd voor de hierna genoemde kwartaalbijdragen : van 4/97 tot 4/98";

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de nietigverklaring van dezelfde handeling vordert;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer DEROUAUX, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 1 februari 1999, waarbij de indiening van het verslag wordt gelast en wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 8 februari 1999 om 10 uur;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van het verslag en van de beschikking tot vaststelling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van de heer HANSE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en van Mr. Thierry HANIN, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het andersluidend advies van de heer DEROUAUX, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de vordering tot schorsing :

1. Verzoeker oefent sinds 1971 een beroep uit als zelfstandige. Hij voert aan dat zijn inkomsten in 1993 naar aanleiding van allerlei gezondheids- en familiale problemen sterk gedaald zijn en dat hij een nieuwe klantenkring heeft moeten opbouwen.

Bij beslissing van 13 november 1996 heeft de Commissie voor vrijstelling van bijdragen hem vrijstelling verleend voor het eerste kwartaal 1995 tot en met het vierde kwartaal 1996.

Bij beslissing van 16 september 1997 heeft ze hem vrijstelling verleend voor de eerste twee kwartalen 1997, maar heeft ze hem die voor het derde kwartaal 1997 geweigerd. Die weigering is vernietigd bij arrest nr. 74.848 van 30 juni 1998 op de grond dat ze niet uitdrukkelijk gemotiveerd was.

2. Op 10 december 1997 dient verzoeker een nieuwe aanvraag om een vrijstelling in voor de bijdragen betreffende het vierde kwartaal 1997 en voor de volgende kwartaalbijdragen.

3. Op 27 oktober 1998 weigert de Commissie voor vrijstelling van bijdragen vrijstelling voor de kwartaalbijdragen van 4/1997 tot 4/1998 te verlenen op grond van de volgende feitelijke overwegingen :

" Aangezien uit de dossierstukken niet blijkt dat betrokkene zich in staat van behoefte bevindt of in een toestand die de staat van behoefte benadert;

Aangezien uit de verklaringen van de aanvrager blijkt dat de jaarlijkse inkomsten van laatstgenoemde en van de vrouw met wie hij samenwoont samen om en bij de 1.000.000 frank bedragen, dat de aanvrager naast die inkomsten nog gebruik kan maken van een gebouw in Namen waarin zijn advocatenkantoor gevestigd is, een gebouw dat bovendien huurgelden opbrengt;"

Dat is de handeling waarvan de schorsing van tenuitvoerlegging wordt gevorderd.

Overwegende dat volgens artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, "de schorsing van de tenuitvoerlegging (...) alleen (kan) worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte

of het aangevochten reglement kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen";

Overwegende dat verzoeker een middel ontleent aan de "schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen"; dat hij onder meer de omstandigheid hekelt dat de Commissie bij het beoordelen van zijn staat van behoefte rekening heeft gehouden met de "inkomsten van de vrouw met wie hij samenwoont, die voor haar inkomsten reeds onder haar eigen sociale wetgeving valt en die op haar inkomsten al haar eigen belasting heeft betaald"; dat hij "nog minder begrijpt waarom de inkomsten van de vrouw met wie hij samenwoont de sociale lasten zouden moeten dragen die specifiek gelden voor de inkomsten van verzoeker";

Overwegende dat artikel 17 van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen bepaalt dat "de zelfstandigen, die zich in staat van behoefte bevinden of in een toestand die de staat van behoefte benadert, volledige of gedeeltelijke vrijstelling kunnen aanvragen van de verschuldigde bijdragen door zich te wenden tot de in artikel 22 voorziene commissie";

Overwegende dat bij het beoordelen van die mogelijke staat van behoefte moet worden opgemerkt dat artikel 11 van het voornoemde koninklijk besluit nr. 38 bepaalt dat de bijdragen van de bijdrageplichtigen in principe worden "uitgedrukt in een percentage van de bedrijfsinkomsten".

Overwegende dat uit dit principe kan worden afgeleid dat het de inkomsten zijn die de bijdrageplichtige uit zijn zelfstandige activiteit haalt die hem in staat moeten stellen om de verschuldigde bijdragen te betalen;

Overwegende bijgevolg dat de Commissie voor vrijstelling van bijdragen bij het beoordelen van de staat van behoefte die aanleiding kan geven tot een vrijstelling, geen rekening mag houden met de inkomsten van derden en inzonderheid niet met die van een samenwonende die niets te maken heeft met de zelfstandige activiteit van verzoeker en die bovendien niet de rechtsplicht heeft om verzoeker te helpen of van levensmiddelen te voorzien;

Overwegende dat de Commissie voor vrijstelling van bijdragen in casu bij het beoordelen van de staat van behoefte waarin verzoeker zich kon bevinden rekening heeft gehouden met de inkomsten van de vrouw met wie hij samenwoont; dat het middel derhalve ernstig is;

Overwegende dat verzoeker, wat het nadeel betreft dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden handeling hem zou kunnen berokkenen, inzonderheid aanvoert dat het sociale verzekeringsfonds voor zelfstandigen waarvan hij lid is, hem al officieel heeft laten weten dat hij vanaf 31 december 1998 niet meer door de sociale zekerheid gedekt is; dat volgens hem de omstandigheid dat de achterstallige bijdragen worden teruggevorderd en dat hij geen sociale bescherming geniet zowel voor zijn minderjarige dochter als voor hemzelf een gevaar voor een moeilijk te herstellen ernstig nadeel inhoudt;

Overwegende dat de verwerende partij opmerkt dat "alle mogelijke nadelen die verzoeker aanvoert van financiële aard zijn", dat "de hangende rechtszaak bij de Raad van State (...) de procedure van gerechtelijke terugvordering schorst", en dat "als verzoeker in 1999 gedekt wil zijn voor "grote risico's" in de sector van de gezondheidszorg, hij bepaalde bijdragen moet betalen;

Overwegende dat de omstandigheid dat verzoeker geen sociale bescherming geniet, wat de verwerende partij niet ontkent, duidelijk een gevaar voor een moeilijk te herstellen ernstig nadeel inhoudt;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Geschorst wordt de tenuitvoerlegging van beslissing nr. 480526.009.60.F 03 d.d. 27 oktober 1998 waarbij de Commissie voor vrijstelling van bijdragen verzoeker vrijstelling van de kwartaalbijdragen van 4/97 tot 4/98 weigert te verlenen.

Artikel 2.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare
terechtzing van de VIe kamer, rechtsprekend in kort
geding, op zeventien februari 1900 negenennegentig
door :

de HH. HANSE, staatsraad, wnd. voorzitter,
HARMEL, griffier.

De Griffier,

De wnd. Voorzitter,

P. HARMEL.

Ph. HANSE.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.